

Modvs Frvctvose Celebrandi Missam

**Giustinelli, Pietro
Belli, Domenico**

München, 1649

Consideratio secunda.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55294](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55294)

dam legimus factum, sed ipsi
 immundis animalibus: quan-
 to enormius Sacerdotis sacri-
 legium, qui corpus suū, quod
 sacrum, & viuum Dei est Tem-
 plum, ac dupliciter ei est con-
 secratum, primò per Baptis-
 mum, ac deinde per collatos
 sacros Ordines: factens im-
 mundorum spirituum faceret
 stabulum, & sordidū immun-
 ditæ vas?

Consideratio secunda.

CONSIDERA, quod si tam
 graue Sacerdotis delictum
 vt præceptum à Deo in Leui-
 tico, vt pro vnus Sacerdotis
 delicto, tantum offerretur Sa-
 crificium, quantum pro vni-
 uer-

uerso populo, vt hinc intelligeretur, Sacerdotis peccatum, certo quodam modo, quantum ad suam malitiam, totius populi æquiparari delicto, Hinc in primitiua Ecclesia, laicis fornicarijs septem annorum imponebatur pœnitentia, & illo durante tempore, ad sacram non poterant accedere Communionem. Sacerdoti verò fornicario præfigebantur anni decem pœnitentiæ agendæ.

Vnde quidam in hoc proposito, grauis quærit auctor, vtrum grauius peccet Laicus adulterando, an Sacerdos fornicando. Et respondet ceteris paribus: quod grauius peccet Sacerdos fornicans, quam

laicus adulterans. Primò, quia
 solenne ab eo castitatis emis-
 sum votum. Secundo, quia
 Deo totaliter est consecratus.
 Tertio, quia Sacramentum Or-
 dinis in maiore habendum
 reuerentia, quam Matrimonij,
 cunctis sic astruentibus Do-
 ctoribus. Eò quod Sacer Or-
 do immediatè Sacerdotem
 applicat, ad consecrandum
 Corpus & Sanguinem Vnige-
 niti Filij DEI in augustissimo
 Altaris Sacramento, vnde ma-
 ior in præsentì hac vita non
 potest esse dignitas. Hinc sic
 D. exclamat Chrysostomus:
*Quo non oportet esse puriore
 tali fruente Sacrificio? Quo
 solari radio non splendidorem
 totam manum, quæ carnem hanc
 di.*

*diuidit os, quod igne spirituali
repletur? linguam, qua tremendo
nimis sanguine rubescit.*

Vnde considerandum, quod
si tanta vitæ ob dictas ante
causas in Sacerdote requiritur
puritas, quod quantumq; sce-
lus, quantaque censenda Sa-
cerdotis impietas; qui in Dei,
Angelorum, & persepe quoq;
in hominum conspectu, to-
rum agit contrarium; qui ma-
nu sua pro impudicitia vitæ
instrumento; & tanquam al-
ter Iudas, suo abutitur ore, ut
tradat Christum Dominum
impudicis osculis: lingua, ad
proferendum verba, colloquia,
sermones & cantilenas parum
honestas: Et in summa cun-
ctis suis abutitur membris, &
mille

mille immunditiæ committæ
genera: ô scelerata manus, ex-
communicatum os, maledi-
cta lingua, Sacrilegus Sacer-
dos procul dubio talis. Quo-
modo fieri poterit, inquit ille
Parisiensis, quod eiusmodi Sa-
cerdos audeat Sacratissimum
Filij DEI, istis manibus con-
trectare corpus, quibus pau-
lò ante nefandissimas conti-
gerat partes: Hinc Dionysius
Carrhusianus ait, Habes Sa-
cerdotes qui angelicam de-
buissent ducere vitam, bestia-
les effectos, & decies istis be-
stijs euasere peiores: postquã
illo ore, illisque manibus tra-
ctant Filium purissimæ Virgi-
nis Mariæ, quibus contrecta-
uere

uere suæ impudicissimæ Veneris filias.

Consideratio tertia.

QUOD si Sanctus Ioannes Baptista, in materno sanctificatus utero, qui ab infantia cum tanta vitæ puritate, & sanctimonia vixit in Eremitio, & illud illustre ab ipsamet increata Sapientia meruit reportare encomium, quod inter natos mulierum nullus maior illo: nihilominus tamen, dum Christus ab eo peteret Baptismum, non ausus fuit venerandicius capitis verticem tingere limphys. Quomodo tu audebis impure Sacerdos, non dico tangere, sed glutire, vel
vt.